

На [поклонението на загиналите горяни от Втора сливенска чета](#) , което се състоя във вторник (2 юни 2015 г.) в Сливен, забелязван един човек, който през последните години почти винаги присъства на 1 февруари – Деня за почит към жертвите на комунизма – пред Мемориала край НДК в София. Скромно облечен, отруден на вид с тъга, струяща от лицето му. Той се казва

Владимир Гошев

и е от групата на политическите затворници в края на 60-те и първата половина на 70-те години на ХХ век в Старозагорския затвор. За него са ми говорили Христо Марков, депутат от СДС в 7-то Велико народно събрание и Фреди (Алфред) Фосколо.

[Гошев дори участва в документалния филм за него в поредицата на БНТ „Отворени досиетата”](#)

в епизода, в който Фосколо се върна в Старозагорския затвор, където е лежал. Бащата на Гошев – Георги Гошев е един от горяните в Асеновградската чета през 1948 г., известна още като Асеновградската конспирация. Сайтът

desebg.com

ви предлага разговора на

[журналиста Христо Христов](#)

с Владимир Гошев.

Г-н Гошев, успяхте да дойдете специално за поклонението на горяните в Сливен.

– Да, пристигам от Куклен, Пловдивско. Няма как да не дойда. Хората, пред чиято памет се покланяме, са истинските герои на България и заслужават почит и уважение.

Синът на горянина, който не можа да види баща си

Написано от Христо Христов
Четвъртък, 04 Юни 2015 13:49

Вашият баща също е бил горянин, само че в Асеновградската чета през 1948 г. На колко години бяхте вие, когато са се развивали тези събития?

– На една година и два месеца. А той тогава е бил на 28 години.

А кога разбрахте, че той е загинал при съпротива срещу комунистическия режим?

– През детските ми години. Една от най-големите трагедии в живота е това да нямаш бащина милувка. Аз нямам такава.

Вие също сте преследван и съден при комунизма.

– Още на 13-14-годишен започнах да се занимавам с конспиративна дейност. Това е било 1959-1960 г. Тогава няколко младежи си дадохме клетва, че ще служим вярно на опозиционния БЗНС и ще се борим против комунизма, макар че баща ми не е бил земеделец. Осъдиха ме на 5 години затвор за конспиративна дейност, от които 3 години съм бил в Старозагорския затвор. Когато ме вкараха в затвора им каза: „Милост не искам”. Политическите затворници в Старозагорския затвор, с някои от които и до днес поддържахме връзка, също ми помогнаха да запазя духа си.

Бихте ли разказал за съдбата на баща ви Георги Гошев?

– Баща ми е един от участниците в т. нар. Асеновградска конспирация, в която влиза

Синът на горянина, който не можа да види баща си

Написано от Христо Христов
Четвъртък, 04 Юни 2015 13:49

още и един от ръководителите й Милан Гошев, мой първи братовчед и първи кмет на Асеновград след 9-ти септември 1944 г. В Асеновградската конспирация през 1947 г. се включват не само земеделци, а и членове на ОФ, както и звенари, легионери, изобщо разнородни представители на българския народ, обединени от нежеланието да бъдат управлявани от комунистите.

Тяхната горянска чета е била разделена на две части. Едната е имала земянки край с. Добралък (община Куклен, Пловдивско, бел. ред.), а лагерът на другата част е над с. Тополово (на 18 км. от Асеновград, бел. ред.). В края на 1948 г. четата се обединява и тръгва към границата с Турция, която се оказва блокирана. Взимат решение да се изтеглят навътре в страната и да се разпределят по ятаци. Баща ми се отделя с още няколко души и влиза в с. Добралък, където 30-40% от населението са ятаци на горяните. Оттам изпраща бележка по куриер, който обаче я предава на кмета и така са издадени. От Асеновград пристига войска и започва престрелка. Баща ми е заловен, след като е ранен с откос в стомаха. Откаран е в болница жив, но там по-късно умира. Имаме съмнения, че най-вероятно е бил доубит.

След това на съдебния процес срещу останалите заловени горяни от Асеновградската конспирация баща ми е осъден посмъртно на смърт чрез обесване. Чичо ми Милан Гошев също е заловен, осъден на смърт и обесен. Доколкото знам по делото са издадени около 13 смъртни присъди.

Според вас каква е причината според вас 26 години след краха на комунизма преживените от българския народ репресии да не се преосмислят и да не са застъпени в образователната система?

– Защото комунистите и техните наследници изобщо не искат това да стане. Не искат изобщо думата репресии да се чува, народът да не знае. Това е истината.

А какво бихте казал на младите хора, които по един или друг начин се интересуват от случилото се по времето на комунистическия режим?

Синът на горянина, който не можа да види баща си

Написано от Христо Христов
Четвъртък, 04 Юни 2015 13:49

– Всеки един млад човек би трябвало да се интересува от историята на България и особено за хората и саможертвата на онези, които са платили с живота си за истинска демокрация. След 9 септември 1944 г. сред тези хора са и горяните с тяхното въоръжено горянско движение.

Често на конференции за тоталитарното комунистическо минало се казва, че ако някоя от другите бивши страни от Източния блок е имала такова съпротивително движение, както ние горянското, отдавна човечеството да е научило за него, да има пътуващи изложби, музеи, филми. А при нас в България трябваше, както каза неотдавна президентът Росен Плевнелиев, да дойде президентът на Унгария на посещение в нашата страна (2014), за да каже, че не Унгарското народно въстание е първата съпротива срещу комунистическия режим в страните от Централна и Източна Европа, а България със своето горянско движение.

– Моето обяснение е, че наследниците на комунистическата партия изобщо не желаят да се говори за съпротивително движение срещу БКП. А толкова богата история има България за съпротивата срещу комунизма. Отделно от това след 10 ноември 1989 г. истинските антикомунисти бяха набързо изтикани от новите демократи и реално антикомунистическата част от българското общество не беше представена. Политиците направиха голяма грешка като признаха БСП за пълноправен политически партньор.

Ще ви разкажа какво стана след промените в родния ми край, в Куклен. Много се борихме да ни върнат земите. Тогава говорих с един от нашия край, който беше офицер от Държавна сигурност. Той ме дръпна настрана и ми каза: „Да не мислите, че вие сте си направили промяната. Всичко беше програмирано от нас, а вие само ще развявате знамената. Това, което направихме за 45 години, сега ние ще си го вземем. Докато вие, ще го докарате до просешка тояга!“

Тогава аз му отговорих, че направеното в България не е от тях, а от българския народ. Малко са онези български семейства, които не са засегнати по някакъв начин от „народната“ им власт. На кого не му взеха земята, на кого не му ограбиха фабриките, на кого не забраняваха да говори срещу партията. Те, комунистите, унищожиха работливия човек. Убиха инстинкта за собственост на българина.